

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. ЛЕВСКИ, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Десислава К. Николаева

при участието на секретаря ИЛИЯНА П. ИЛИЕВА-И.А
като разглежда докладваното от Десислава К. Николаева Административно наказателно дело № 20244410200001 по описа за 2024 година
на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. С. Д. от гр.Б. срещу Наказателно постановление №23-0293-001064/08.12.2024г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.184, ал.4, пр.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП. Наведен е довод, че наказателното постановление е незаконосъобразно, като издадено в разрез с императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.5, т.6 и т.7 от ЗАНН. Твърди се, че описаните в НП от административно-наказващия орган обстоятелства не отговарят на обективната действителност. Искане се наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с пълномощника адв.П. Е., който поддържа жалбата. Сочи, че от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства и заключение на вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният автомобил не е оборудван с обезопасителни колани за пътниците в задната част на автомобила. Оспорва като недостоверни показанията на полицейските

служители, извършили проверката. Навежда довод, че пътникът не може да носи отговорност за това, че не е сложил обезопасителен колан, ако той липсва, като в такава ситуация, административно-наказателна отговорност следва да понесе собственика на превозното средство, че е манипулирал автомобила или не е подсигурил колан, ако се докаже неговата вина. Моли наказателното постановление да бъде отменено, като незаконосъобразно и в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени разноси.

Жалбоподателят дава обяснения относно деянието, за което е наказан. Твърди, че автомобилът не бил оборудван с обезопасителни колани отзад, поради което е нямало как да постави такъв. Твърди, че е съобщил това обстоятелство на полицейските служители извършили проверката, но въпреки това му бил съставен акт.

Ответната страна по жалбата – Началник РУ – Левски към ОДМВР – Плевен не се явява и не се представлява. С административно-наказателната преписка изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и от процесуално легитимирано лице, предвид на което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 11.11.2023г., около 21,36ч. в гр. Белене, по ул.“Светлин“ жалбоподателят С. С. Д. пътувал на задна лява седалка в лек автомобил *** с рег.№***, управляван от св.Р.Ц.А.. В същото МПС на предна седалка пътувала и св.С.К.. Автомобилът не бил оборудван с обезопасителни колани на задните седалки и Д. не бил поставил такъв.

Превозното средство, в което жалбоподателят пътувал, било спряно за проверка от свидетелите Н. С. К. и М. И. Д. – полицейски служители на длъжност мл. автоконтрольор при РУ Левски, ОД МВР Плевен. В хода на проверката било установено, че С. Д., като пътник на задна лява седалка не е поставил обезопасителен колан по време на движение. На водача на автомобила св.Р.А. бил съставен фиш за това, че пътник в управлението от него автомобил е без обезопасителен колан. Съставен бил фиш и на

жалбоподателя за това, че като пътник в автомобила не използва обезопасителен колан. Същият отказал да разпише фиша, поради което на С. С. Д. бил съставен АУАН GA №1112704/11.11.2023г. за това, че като пътник на задна лява седалка в лек автомобил *** с рег.№***, управляван от Р.Ц.А., не използва обезопасителен колан, с който е оборудван автомобила.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено обжалваното Наказателно постановление №23-0293-001064/08.12.2023г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, с което на жалбоподателя на основание чл.184, ал.4, пр.1 ЗДвП било наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП. В наказателното постановление е възприета фактическа обстановка, идентична с тази в АУАН.

Приетата от съда фактическа обстановка се установява от следните доказателства и доказателствени средства: гласните доказателства – показанията на свидетелите Н. С. К. /частично/, М. И. Д. /частично/, С.А.К., Р.Ц.А., обясненията на жалбоподателя С. С. Д.; писмени доказателства: АУАН GA №1112704/11.11.2023г., Наказателно постановление №23-0293-001064/08.12.2023г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, Заповед №316з-2700/28.06.2023г. на Директор ОД МВР Плевен, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г. на МВР, Копие на свидетелство за регистрация на МПС – част I; заключение на вещото лице по извършената съдебна автотехническа експертиза.

Събраните гласни и писмени доказателства са еднопосочни относно датата и мястото на извършената проверка, самоличността на лицето, управлявало процесното МПС и пътниците в автомобила, както и относно обстоятелството, че последният е бил без поставен обезопасителен колан.

Спорно по делото е дали автомобилът е бил оборудван с обезопасителен колан за пътника на задна лява седалка.

В показанията си свидетелите Н. К. и М. Д. твърдят, че водачът на превозното средство е заявил, че автомобилът не е оборудван с колани за пътниците отзад, но при извършената проверка полицейските служители са установили, че са налични машинка за обезопасителен колан и обезопасителен колан за мястото, на което се е возел жалбоподателя.

Показанията на свидетелите К. и Д. в тази им част се опровергават от останалите гласни доказателства и заключението на вещото лице, което

представлява доказателствено средство от обективен характер. Показанията на свидетелите С.К. – пътник и Р.А. – водач на процесния автомобил, както и обясненията на жалбоподателя са еднопосочни, че автомобилът не е бил оборудван с обезопасителни колани отзад. От показанията на св.А. се изяснява, че същият е закупил автомобила няколко месеца преди проверката без фабрично поставени обезопасителни колани за пътниците отзад и не е извършвал манипулации по автомобила. Показанията му се потвърждават от тези на св.Котузова – във фактическо съжителство със св.А.. Съдът даде вяра на показанията на св.Р.А., С.К., както и кредитира обясненията на жалбоподателя като годно доказателствено средство и достоверно дадени, доколкото същите са еднопосочни, безпротиворечиви вътрешно и помежду си и съответстват на заключението на вещото лице по извършената автотехническа експертиза.

От заключението на вещото лице, изготвило допуснатата съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира, като компетентно, обосновано и пълно се установява следното:

Процесното МПС е категория М1 - лек автомобил, марка „***“, модел ***, с първоначална регистрация 21.02.1990г.

Установено е, че л.а. марка „***“, модел *** е оборудван с фабрични обезопасителни предни и задни колани след производство 1984г. и същият е снет от конвейерите през 2012г.

При извършен оглед на процесното МПС е установено, че същото не е оборудвано /липсват/ обезопасителни задни колани за пътниците отзад от всякакъв вид. Не са установени данни за техническа манипулация относно премахване на задни обезопасителни колани.

С оглед на установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление и актът за установяване на административно нарушение, въз основа на което същият е издаден, са съставени в предписаната от закона писмена форма и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни длъжностни лица, видно от представените заповеди.

При извършената служебна проверка не се установиха допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са накърнили правото на защита на жалбоподателя.

Налице материална незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Със същото С. С. Д. е санкциониран за нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП. Цитираната разпоредба въвежда задължение за водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.

Безспорно се установява от събраните гласни доказателства, които са еднопосочни по отношение на това обстоятелство, че жалбоподателят като пътник в процесния автомобил, по време на движението му не бил поставил обезопасителен колан. Установява се, че автомобилът не е бил оборудван с обезопасителни колани за пътниците, возещи се на задните седалки.

При така установените факти, правният спор се свежда до въпроса дали е налице основание за подвеждане под административно наказателна отговорност на пътника, който не е поставил обезопасителен колан по време на движение, поради липса на оборудван такъв в автомобила.

Съдът намира, че не е изпълнен фактическия състав на чл.137а, ал.1 от ЗДвП. Нормата изрично предвижда задължение за пътниците в автомобила да използват обезопасителните колани, с които моторното превозно средство е оборудвано. Наличието на оборудван обезопасителен колан е елемент от фактическия състав на материално-правната разпоредба, който в процесния случай не е налице. Предвид изложеното, нарушение на чл.137а, ал.1 ЗДвП не може да се вмени във вина на санкционираното лице. Липсата на оборудвани обезопасителни колани за пътниците представлява техническа неизправност на автомобила, което е основание за ангажиране административно-наказателна отговорност на лицето управлявало автомобила на основание чл.179, ал.6, т.1 от ЗДвП за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП. При конкретните факти санкционирането на жалбоподателя за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП е незаконосъобразно.

На основание изложеното, обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН ОД МВР – Плевен следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените от него разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0293-001064/08.12.2023г. на Началник РУ - Левски към ОД на МВР-Плевен, с което на **С. С. Д.**, ЕГН:*****, с адрес: ***, на основание чл.184, ал.4, пр.1 ЗДвП е наложено административно наказание **глоба** в размер на **50 лева** за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН **Областна дирекция на МВР – Плевен** да заплати на **С. С. Д.**, ЕГН:*****, с адрес: ***, направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **300 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр.Плевен в 14 – дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____